

BAKARA SURESİ 3.AYET/4.DERS 1.BÖLÜM

الْعَالَمِينَ رَبِّ لِلَّهِ الْحَمْدُ

أَجْمَعِينَ أَتْبَاعِهِ وَوَأَصْحَابِهِ إِلَيْهِ عَلَى وَ مُحَمَّدٍ رَسُولِنَا عَلَى وَالسَّلَامُ وَالصَّلَاةُ

الْحَكِيمِ الْعَلِيمِ أَنْتَ إِنَّا لَنَّا عِلْمَ لَا سُبْحَانَكَ

الْكَرِيمِ الْجَوَادُ أَنْتَ إِنَّا لَنَّا فَهَمَ لَا سُبْحَانَكَ

أَمْرِي يَسِّرْ لِي وَ صَدْرِي لِي اشْرَحْ رَبِّ

قَوْلِي يَفْقَهُوا لِسَانِي مِنْ عُقْدَةٍ وَاحِلٌ

بِالْعِبَادِ بَصِيرٌ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ إِلَيَّ أَمْرِي وَأَقْوَضُ

Hamd Âlemlerin Rabbi olan Allah'a, salât ve selam Resûlümüz Muhammed'in (sallallahu aleyhi ve sellem), onun ailesinin, ashabının ve onlara güzellekle tabi olanların üzerine olsun.

Ya Rabbi! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Senin bize öğrettiğinin dışında bizim ilmimiz yoktur. Şüphesiz sen, her şeyi en iyi bilen, her işi hikmetli olansın.

Ya Rabbi! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim. Senin bize gerçeği anlattığının dışında bizim anlama imkânımız yoktur. Şüphesiz sen çok cömertsin ve çok ikram sahibisin.

Ey Rabbim! Göğsümü ferah eyle, işimi kolaylaştır. Dilimin bağıni çöz de sözümü anlasınlar.

Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah kullarını görendir.

En son Bakara suresinin 3. ayeti kerimesinin ilk bölümü olan “ Gayba iman ederler”den bahsetmiştik.” O muttakiler ki gayba iman ederler.” Gayba imandan hemen sonra gelen bahis “ve yukimunes salate” ”Onlar gayba inanırlar ve namaz kılarlar.” olarak devam etti ayeti kerime. Gayba imanı tek başına sağlayamayacağımızı ancak namaz kılanların bu noktada teslimiyet sahibi olabileceklerini biraz konuşmuştuk. Şimdi buradan devam edelim.

Kim Allah'ı anarsa melekler onun üzerine iner ve sekine sahibi olur. Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur. Yani nasıl bir hadisenin içinde olursak olalım eğer biz namaza, Kur-an'a, hayırlı işlere devam edersek Rabbimiz garanti ediyor ki senin kalbine sekinet verir. Buna çok kere şahidim ama yüzde yüz inanmakla çok ilişkili. İnanmalıyız çünkü hakikat bu. Kalp Allah'ın mülküdür.

Allah, kalbimde bir duyguyu tak diye var edebilir, tak diye yok edebilir. Yani O'nun için bu durum hiç zor değil. Kalbime birisini sevgili kılabilir ya da birisinin sevgisini tamamen bitirebilir. Buna biz tek başımıza güç yetiremeyiz. Tabi bazı yüksek insanların başarabildiği bir durum; Allah için sevmek ve Allah için buğuz etmek. Kendi ailelerinden bile vazgeçtikleri olmuştur bu noktada. Diyelim bu kadar kuvveti biz kendimizde hissedemiyoruz. Allah için zor bir durum yok ki, kalbimde istediğini istediği yere koyabilir. **Çabalarım, yapmaya çalıştıklarım, amellerim bu hususta çok önemli. Yine de Allah'ın lütfuyla, rahmetiyle kalbimde hayırlı bir hissini sabitlemesi ve beni yoran hissini kalbimden sökülüp alınması çok mümkün. Buna inanarak hareket etmeliyiz.** Sekinetin ve huzurun da kaynağı olarak ilk gösterilen yer namaz kılmak. Yanlışsam beni düzeltin. Şöyle bir gerçek görüyorum: Üzgün, mahzun, kalben yorgun zamanlarımızda biz çok daha yavaş namazlar kılarız. Daha sakin olur namazlarımız. Ama olağan bir ruh halinde olduğumuz zaman ve özellikle mutluyuzsa daha hızlı bir namaz kılarız. Yani onu kılar ve geçeriz. Ama üzgün olduğumuzda, utanç duyduğumuzda, bir ağırlıkla birlikte olduğumuzda hareketlerimiz ağırlaşır ve daha yavaş bir insana dönüşürüz iç dünyamızda. Bu ibadetlerimize de sirayet eder. O üzgün anda namazı, duayı, iyiliği arttırmakta hayır var çünkü sekinet, huzur ve rahatlama buradan gelecek. Başka bir yerden değil. **Kulun Allah ile ilişkisi önce namazdan geçer. Biz namazımızı düzeltmeden, namazımıza devam etmeden, onu hayatımıza almadan Allah ile bir bağımız olduğunu ve O'nunla bir irtibatla kalabileceğimizi esasen tam olarak düşünemeyiz.** Çünkü namaz bizi kötülüklerden alıkoyacak. Peki namaz bizi hep kötülüklerden alıkoyabiliyor mu? Düşünelim; her zaman alıkoyuyor. **Ama bazı büyük günahlardan da alıkoyuyor gerçekten. Hakikaten o namazı kılabilirdiğimiz için bir an bir şey yapacakken yapmadıklarımız var. Yani namazla o işi yan yana koyamıyoruz içimizde. Orada bizi bir korumaya almış oluyor. Ama yine bir taraftan işlediğimiz günahlar var ki onlar da namazla yan yana gelebilecek şeyler değil. Onları yapıyoruz bir şekilde. Küçük ya da büyük... Burada ben diyorum ki, nasıl olacak bu?** O zaman benim kıldığım namaz namaz mı? Ben daha on dakika önce gittim bunu yaptım şimdi geldim Allah'ın huzurunda duruyorum. Hasbunallah gerçekten Allah bizi affetsin. O zaman yalvarıyorum: "Allah'ım sakın benden bu secdeyi alma çünkü ben bu secdeye muhtacım. Bu bende olmazsa ben çok daha kötü bir insan olurum. Sen buna muhtaç değilsin ben buna muhtacım. Bu günahı benden al, secdemi devamlı kıl." Bu duaya devam etmek zorundayız. Yüz bin kere tövbemizi bozsak da, defalarca aynı hataya düşsek de çok ileri gitsek de...Çok ileri gitme örnekleri verelim; zinaya bulaşmak olabilir, insan öldürmek olabilir, hırsızlık olabilir, kul hakkı olabilir. Gıybet de çok büyük günahdır. Yalan olabilir. Yalan çok kötü bir haslettir. Bütün bunlar olmuş olsa dahi kul namaza devam etmek zorundadır.

Gider gusül abdestini alır, ağlar, üzülür, utanır yani yüzünü yerlere çalar, pişmanlığını ifade eder, kalbinde bunu acısını duyar ama o vaktin namazını yine kılmak zorundadır. Yani "Sen böyle rezil bir şeye bulaştın, ikindiye kılma, git biraz utan ondan sonra gelersin." diye bir şey demiyor Allah-u Teala. Ne olursa olsun sen o namaza gelmek zorundasın. Şöyle düşünelim bir de: **Her ne yapıyor olursan ol Allah yine seni huzurunda görmek istiyor. Biz bir insan bize karşı hatada bulunduğu anda onun yüzünü hemen görmek istemeyiz. Ama zina etmiş bir insan bile olsa Allah öbür vaktin namazında onu yine karşısında görmek istiyor. Düşünebiliyor musunuz? Tekrar seni görmek istiyor.** Tövbe et ve gel. Yine buraya gel. Her an yenilenerek gel, ona devam ediyorsan da gel. **Hep bizimle görüşmek istemeye devam etmesi çok muhteşem bir durum değil mi?** Şöyle diyebilirdi Allah-u Teala: "Çok büyük günaha giren kişiler bir müddet namaz kılmazlar. Onları huzuruma kabul etmiyorum." Ama demedi değil mi? Çünkü Allah'a karşı çok büyük haddimi aşmışım, O'nun haram dediği bir şey yapmışım. Diyebilirdi: "Şu haramları işleyenler on gün namaz kılamazlar." Hiç böyle bir şey yok ama. Bizi tekrar tekrar huzurunda görmek istiyor. Düşününce ne kadar merhametli olduğunu hatırlamış oluyorum.

Namaz kılarken ahirete bir hazırlık vardır çünkü onu kılarken ne tam olarak dünyadayızdır ne de tam olarak ahirette. Tam olarak dünyada değildir çünkü biri bize seslendiğinde o an cevap veremeyiz, yemek yiyemeyiz, su içemeyiz, tuvalate gidemeyiz, uyuyamayız. Normal hayatta yapabildiğimiz şeyleri namazdayken yapamayız. Dünyanın yaşamına ara veririz. Ancak tam olarak diğer alemleri de hissedemiyoruz. Bizler için söyleyelim bunu. Yoksa çok başka namaz kılan insanlar olmuş tabii ki. Burada olduklarını unutup tamamen Allah'ın huzurunda olduğunu idrak ederek namaz kılan insanlar da var. Ama tam olarak diğer alemde de kendimizi hissedemiyoruz. **Biz arafta bir yerde kalmış oluyoruz.** Hatta bu sebeptendir ki namazda hep unuttuğumuz şeyler aklımıza gelir. Dizi replikleri gelebilir, şarkı sözleri gelebilir. Bilinç altımıza, beynimize ne yüklediysen onlar namaz sırasında aklımıza gelmeye başlar. Ne kadar iyi şeylerle meşgulsek onlar daha çok aklımıza gelebilir ne kadar kötü şeyle meşgulsek onlar daha çok aklımıza gelebilir.

Tabi burada şöyle bir parantez açalım:

O işlerle meşgul olmasa da kişi şeytanın bir vesvesesi olarak namazdayken kötü sözler, şirk barındıran sözler, müstehcen görüntüler kulun zihnine gelebilir. Bazı insanlar bu konuda imtihan olmaktadır. "Benim namazda aklıma çok kötü sözler geliyor, çok kötü görüntüler geliyor. Ben namazı kılmaktan utanıyorum, o andayken beni meşgul ediyor böyle şeyler." diye imtihan olanlar var. Çok zor bir imtihan kesinlikle ancak namazda aklıma böyle şeyler geliyor diye de namazı bırakmam. Namaza ısrar etmek zorundayım. Allah'a dua edeceğim bunları benden alsın diye. İnşallah da netice alacaktır.

Sizin namazla ilgili söylemek istediğiniz bir şey var mı? Biraz daha onun üzerinden gitmiş olalım. Namaz konuşalım istiyorum çünkü. Başka bir şeye geçmeyeceğim.

-Hocam bir şey söyleyeceğim. Hani namazda vesvese dediniz ya bana bir psikiyatrist anlatmıştı. Ondan dinlemiştim. Bir tane hafız çocuk psikiyatriste geliyor. Namaza durur durmaz sürekli içinde bir ses: "Kafir ol." diye. Psikiyatrist ona diyor ki, "O zaman şöyle de: 'Olduysam oldum sanane.' Bu şekilde devam etmiş ve netice almış. Bazen gerçekten duymamak gerekiyor sanırım bazı şeyleri. Çok da itibar etmemek gerekiyor.

-Evet güzelmiş. Şeytana bunu bir çok konuda söyleyelim. Ben bir günaha bulaştım bir hata yaptım. Ama Rabbim'e geri dönüyorum şimdi. Çünkü dönmek zorundayım. Rabbim sürekli benimle. Başka bir yere gidemem. Ama şeytan bana gelip diyecek ki: "Sen nereye geliyorsun? Sen kimsin de bir yere geliyorsun." O zaman ben şeytana diyeceğim ki: "Sanane. Seni ne ilgilendirir? Rabbimle benim aramdaki bir mesele seni ne ilgilendirir? Rabbim bana gel, diyor ben de geliyorum. Sen niye bunu kıskanıyorsun. Sen gidemediğin için beni kıskanıyorsun." Ona kulak asmamakta hayır var kesinlikle. Namaz tüm hayırların başlangıcıdır.